

אדם טוב, חיים.

"מהר מידלי" - אומרים כולם -

בשאר זכרונות על

אדם טוב - חיים נחדי.

בשקט, בלי לכקש. בלי לשאול.

מעט אנחות, קושי וסבל שלא מתארך -

פריזה פתאומית.

נשאר זיכרון של איש השלם עם היש -

אופטימי, נאיבי.

כאילו בן-אדם בריא הולך למות -

מתוך מחלה והשלמה עם סוף הדרך.

אדם טוב - חיים.

אדם טוב - חיים.

עובד, מתעניין בקיבוץ, ער באסיפות,

יהי זכרו ברוך.

שואל לשלומך.

לא מציק, לא מטריד, לא שואל סתם, לא מבקש.

מסתפק במה שיש - וטוב לו כך.

כל פעם היה מפטיר:

13.1.1988 שרה שרון

כ"ג טבת, תשמ"ח

"יהיה טוב" - אולי משום כך קוצר התהליך של

דרך היסורים? מי אנחנו שנדע, או שנשאל?

רק נוכל לומר: אדם טוב - חיים.

לב רחב, שנים בין הבנות עם ריח האדמה,

עובר לבית-החרושת, מתעניין לשלום

כולם, סוחב הלאה.

אדם טוב - חיים!

עוזר הרבה לאסתר, אשתו (תבדל לחיים ארוכים)

תומך ומוביל - והכל בשקט, במין כביעה

למצב - זה מה שיש, ועם זה טוב לו לחיים -

וטוב למשפחה, לשכנים, לחברים.